

Dudamel dirigeix la 9a Simfonia de Mahler

Dimarts, 20 de setembre de 2022, a les 19 h

CONCERT *Temporada 2022-2023*

Liceu
Opera
Barcelona

Fitxa artística

Orchestre de l'Opéra national
de Paris

Gustavo Dudamel, director

Consulteu les
biografies
clicant en
el nom

Patrocinat per

Concert emès en directe per a usuaris
registrats a Liceu+

<https://liceuplus.com/>

Liceu +

Aquest concert ha estat filmat amb la
participació de MEZZO LIVE HD i serà
emès en diferit el 13 d'octubre a les 21 h

www.mezzo.tv/es

mezzo
liveHD

Programa

Gustav Mahler (1860 – 1911)

Simfonia núm. 9

- 1- Andante comodo
- 2- Im Tempo eines gemächlichen Ländlers
- 3- Rondo-Burleske. Allegro assai
- 4- Adagio. Sehr langsam und noch zurückhaltend

Durada total aproximada:

1 h i 30 min

Amb el suport excepcional de Bertrand i Nathalie Ferrier,
grans patrocinadors de les gires de l'Orquestra de l'Opéra
national de Paris

175

Liceu
Opera
Barcelona

El Gran Teatre del Liceu enceta la segona temporada de celebració del seu 175è aniversari i continua amb la voluntat d'homenatjar i rememorar els moments més importants de la institució a través del Liceu+, la plataforma audiovisual que recull tots aquests continguts. És en aquest marc que totes les persones registrades a la plataforma podran gaudir per primera vegada de la retransmissió en directe per streaming del concert del mestre Gustavo Dudamel amb l'Orchestre de l'Opéra national de Paris, a l'escenari del Gran Teatre el mateix dia 20 de setembre, a les 19h. En col·laboració amb el Liceu+, l'Opéra de Paris també oferirà la retransmissió del concert el dia 26 de setembre, a les 20h a la seva plataforma audiovisual, juntament amb els canals i plataformes Mezzo, Medici.tv i la ràdio France Musique. Es tracta d'una producció realitzada per Jean-Pierre Loisil, juntament amb Opéra de Paris i Càmera Lucida i la col·laboració de la CNC i la Fundació Orange, patrocinadors de les retransmissions audiovisuals de l'Opéra national de Paris. Aquest espectacle també es retransmetrà en directe per Mezzo, Medici.tv i el portal de l'Opéra de Paris.

La retransmissió del concert en directe estarà realitzada amb la col·laboració de:

175

Liceu
Opera
Barcelona

Mahler: Simfonia IX

“La solitud, en la qual la meva atenció se centra més a l’interior, em fa sentir amb més claredat que no tot està bé per a mi físicament. Potser és massa pessimista, però des que estic al camp em sento pitjor que a la ciutat, on totes les distraccions m’ajuden a oblidar les coses” – Carta de Gustav Mahler a Bruno Walter, 1908

Obrim temporada amb Gustavo Dudamel, que arriba com un huracà d’energia i vitalitat per desgranar els misteris de la darrera simfonia de Gustav Mahler: la Novena. Estrenada pòstumament, recull les essències del món: des de la subtilitat esglaiadora fins a l’eloqüència més expansiva. Una bona oportunitat per deixar-nos seduir per un gran mahleria com Dudamel: no hi ha ningú com ell per crear aquesta addicció a compositors i repertoris.

Gustav Mahler tenia molt present la mort quan escrivia la seva Simfonia núm. 9: la seva filla de quatre anys havia mort l’any 1907 i Mahler no suportava ni mencionar el nom de la nena. La família va decidir mudar-se a Toblach (Tirol – a la frontera austro-italiana), cercant un nou lloc on passar les vacances d’estiu, fugint dels records. És precisament en aquest indret on va escriure *Das Lied von der Erde* (1908), la Novena (1909) i els fragments de la Desena (1910).

Aquell mateix any li van diagnosticar una cardiopatia que el portaria a la mort quatre anys més tard. Ja no podria caminar ni fer esforços físics per la muntanya, ni gaudir de la natura com abans. Aquesta frustració va fer que s’aïllés a la seva cabana de composició i, amb pessimisme davant d’una vida que ja té un final a prop, va començar a escriure la Novena. Aquesta simfonia, per tant, està presidida per la preocupació per la seva mort i un desànim sobre la vida en general. Aquest debat sobre el tema universal de la vida i la mort ja es recull en tota la seva obra.

Mahler va desenvolupar de manera definitiva el gènere de la simfonia. Des de Mozart i Haydn fins a Beethoven i després Brahms, no havia conegut una revolució tan gran en què definiria novament els seus límits. Moviments massius (de 30 minuts de durada). En els primers compassos els violoncel·lats toquen un ritme sincopat i senzill que es va repetint al llarg de tot el primer temps. Leonard Bernstein va suggerir que aquest ritme era la representació musical del batec del cor del compositor.

Alban Berg va escriure a la seva dona l'any 1912: “El primer moviment és el Mahler més gran que s’ha compost mai. És l’expressió d’un gran amor per aquesta terra, l’anhel de viure-hi pacíficament i de gaudir de la natura fins a les seves profunditats més profundes —abans que arribi la mort. Perquè la mort és inevitable. Tot aquest moviment està dominat pel pressentiment de la mort, que es dona a conèixer una vegada i una altra sobre el curs del moviment. És la culminació de tot en la terra i en els somnis, amb erupcions cada vegada més intenses que segueixen els passatges més suaus i, per descomptat, aquesta intensitat és més forta en el moment horrible en què la mort es converteix en una certesa, en què, enmig de l’anhel de vida més profund i commovedor, la mort es dona a conèixer ‘amb la màxima violència’. Contra això, no hi ha resistència”.

Després d’un segon temps en què Mahler ens passeja pel món folklòric dels balls de camperols dels Ländler on ressona l’amor per la natura, passem a un tercer moviment en què augmenta la tensió i la foscor per cloure en un darrer episodi de la simfonia; amb un to reflexiu sentim aquest sentit de comiat del compositor: amb melangia i una visió del més enllà, en què Mahler parodia/autocita la quarta cançó dels seus *Kindertotenlieder*.

Va ser Bruno Walter, mític director d’orquestra i assistent de Mahler, qui va estrenar pòstumament aquesta partitura el juny del 1912 amb la Wiener Philharmoniker. Walter descrivia aquesta partitura colossal com “un comiat pacífic en què els núvols es dissipen per mostrar el cel blau”. Segurament hauríem de destacar l’enregistrament d’aquesta simfonia de l’any 1933, a càrrec del mateix Walter i l’Orquestra Filharmònica de Viena feta en un moment històric molt preocupant: l’annexió nazi d’Àustria. És la banda sonora pessimista d’un greu episodi en què hi havia l’esperança al final del túnel. Gustav Mahler: un dels compositors que recull millor les angoixes de la societat d’avui. D’alguna manera, cadascuna de les seves nou simfonies recull un món autèntic. “La simfonia ha de ser com el món. Ho ha d’abastar tot.” – Jean Sibelius a Gustav Mahler, 1907

Víctor Garcia de Gomar

Director artístic del
Gran Teatre del Liceu

L 175

Liceu
Opera
Barcelona

«Crec que és vital per a la identitat de la nostra institució fer una gira amb l'Orquestra de l'Opéra fora de París. La música té una capacitat única per crear ponts, i quan viatgem a ciutats com ara Londres, Barcelona, Viena o Ginebra, no és només per mostrar al món que l'Opéra de París té una de les millors orquestres del món, sinó per compartir un vincle amb diferents cultures, i recordar tot allò que ens uneix. La *Simfonia núm. 9* de Mahler és una obra que parla d'aquesta experiència eminentment humana d'acceptar la nostra pròpia mortalitat, i quan persones de diferents orígens poden seure juntes per compartir música i recordar allò que és realment important a la vida, aleshores es crea una meravellosa sensació d'unitat i comprensió. Crec que el món ho necessita cada cop més.»

Gustavo Dudamel

175

Liceu
Opera
Barcelona

Afternoons and Early Evenings

The beautiful golden days when you
were soon to be dying
but could still enter into random
conversations with strangers,
random but also deliberate, so
impressions of the world
were still forming and changing you,
and the city was at its most radiant,
uncrowded in summer
though by then everything was
happening more slowly—
boutiques, restaurants, a little wine
shop with a striped awning,
once a cat was sleeping in the
doorway;
it was cool there, in the shadows,
and I thought
I would like to sleep like that again,
to have in my mind
not one thought. And later we would
eat polpo and saganaki,
the waiter cutting leaves of oregano
into a saucer of oil—
What was it, six o'clock? So when we
left it was still light
and everything could be seen for
what it was,
and then you got in the car—
Where did you go next, after those
days,
where although you could not speak
you were not lost?

Louise Glück

Louise Glück ha fet una selecció
dels seus propis poemes i versos
per a tots els materials de la
temporada 2022-23.

L 175

Liceu
Opera
Barcelona

GUSTAVO DUDAMEL

Cree en el poder transformador de la música. Está considerado como uno de los mejores directores del mundo y, gracias a su apasionada visión de la música clásica y a su precisión técnica, las orquestas más importantes ansían poder contar con él. En la actualidad dirige la Orquesta Filarmónica de Los Ángeles y la Ópera de París, pero este carismático venezolano también está profundamente involucrado en la educación musical de los niños. Porque la música ha de ser para todos.

#Perpetual

OYSTER PERPETUAL DAY-DATE 40
EN ORO BLANCO DE 18 KILATES

ROLEX